

GIÁ BÀN	
5000-PRÁP	5000-QUỐC
Một năm 1.20	1.20
Bán tháng 1.20	1.20
Bán ngày 1.20	1.20

Giá bán phải trả tiền trước.
Theo và mandat gửi cho B. TRẦN-DINH-PHIÊN. - 41 đường Quai-cầu, Việt Nam, Hà Nội.

TIẾNG-DÂN

CHUYÊN BIÊN CHẾ BIẾN
HUYỆN: THỐC-KHANG
Quê-M
TRẦN-DINH-PHIÊN

La Voix du Peuple
Mỗi tuần xuất bản ba kỳ: Thứ BA, Thứ NĂM và Thứ BẢY

BÁO-QUÂN
Số 123, đường Hàng-Bà, Hà
Nội
Giấy-thiệp số 103
Điện-tháp: VIKTORIA HUB

Việc gì có dự bị
trước thì không
hoạn sau.
Phó-Duyệt

Đôi với cuộc Nhật-Đức hiệp-định

Đọc bài thuật cuộc đàm-thoại của quan cựu Toàn-quyền với cụ Sào-Nam (đăng T. D. số 1027), thì đối với cuộc «Nhật-Đức hiệp-định» gần đây, quan cựu Toàn-quyền cũng nhận rằng người Nhật có ý dóm dóm xù Đông-dương Pháp thuộc này...

Lời ông Varanne nhắc cho ký giả nhớ lại một câu của ông E. Babut đã nói trong «PHÁP-VIỆT TẬP-CHÍ»:

«Đầu thế nào cũng chưa phải nay mai mà trên ai Nam-quan đã thấy bóng cờ mặt Trời đâu...»

Câu ông Babut nói đó cũng như câu cụ Sào-Nam: Nhật chưa chắc nuốt ngay được nước Tàu, vì Tàu có bé Nga, Mỹ can thiệp...

Tuy vậy, cái thuyết «Nhật dóm Đông-dương» thì đã có nhiều thuyết chứng cho lời nói của ông Varanne là chân thật. Nhân tiện ký-giả xin thuật vài đoạn trong bài «Tò-Nga quốc-phòng tân-vấn» mà người Tàu đã dịch:

«Nhật-Đức hiệp-định» ngày mới khởi đầu (tháng 11 năm ngoái), còn giữ bí mật, nhưng không lâu thì cuộc đồng-minh sự thực-hiện.

Đều đáng ngạc nhiên là Ngoại-tướng Nhật - bản Hữu-Điền thành-minh với đại-sứ Nga rằng: Nhật-Đức hiệp-định, không phải phân-đối Tô-liên, chỉ phân-đối chủ-nghĩa cộng-sản thôi... Câu nói «che tai trộm lặc» đó, đầu không phải nhà ngoại-giao cũng biết là câu nói đã dối.

Chúng ta còn nhớ cuối mùa hè năm ngoái, quan Đức Lôi-băng-Na phóng sứ mang sang Viễn-dông, quan báo Đức tuyên bố rằng họ Lôi chuyển đi này về lãnh-chất cá-nhân. Nhưng một nhà ký-giả Tô-liên ở Bá-lâm đã nói rõ nhiệm-vụ của Lôi tương-quần là cốt đi tìm chỗ thực-tế so sánh quân lực Tô-Nga với quân lực Nhật-bản.

Kể đó một ký-giả tờ báo Mỹ «Herold Tribune» ở Bá-lâm, cập-cứ vào tài-liệu đích-xác, thuật lời đàm-thoại ký-giả có nói: Bằng theo lời báo-cáo của họ Lôi thì lãnh-tự quân-giới Đức so trước đã ổn định hơn nhiều. Nhật dám khai chiến với Nga, thì có Nhật giúp kìa, kết-quả cuộc đàm-phân ở Đông-kinh, sẽ tìm cách làm cho hòa hoãn thêm.

Theo tin tức trên thì đầu bề ngoài nói phiếm là phân-công,

thực ra Nhật-Đức đồng-minh, cốt cùng đi cho tới cái mục-dịch xâm-lược.

Lờ báo của đảng báo-thủ Anh, trong nhịp Nhật-Đức hiệp-định, luôn luôn số nào cũng phụ lời phê-bình. Báo ấy nhận rằng cuộc hiệp-định của Nhật-Đức, nếu bằng theo trên tình-thần mà không cứ vào binh-thế, thì như là «Nhật-Đức đồng minh phân Nga». Nhật-Đức phân Nga, cái đó không nghĩ ngờ gì nữa, song nếu nhận cuộc phân kết ấy, chỉ trong mục-dịch và phạm vi «phân Nga» thì làm to:

Gần và năm nay, những sự biến đã xảy ra đây là cho chúng ta thấy cái kế hoạch xâm-lược của Nhật-Đức, to tác là thế nào! Mà chính hai nước ấy đã bắt đầu đuổi tay ra thì ngọn cái hiệp, nào có hạn định một Tô-Nga mà thôi đâu, hẳn có nhiều quốc-gia vẫn làm mục-phiên cho chính sách xâm-lược ấy...

Dự luận các nước, đối với cuộc Nhật-Đức hiệp-định, đại để đều phát biểu luận điệu như trên, chính nhà ký-giả của «Mỗi Nhật-Đức liên-trở ở Paris» cũng viết:

Nhân sĩ Paris nhận rằng điều ước phân Nga của Đức Nhật, sẽ khiến cho tình thế quốc tế thêm mối rắc rối rất nghiêm trọng, nghiêm trọng không kém gì cuộc «Đức quốc tăng binh» và «kéo quân vào xu vực phi chiến ở sông Rhin» có thể gây ra cuộc Âu chiến thứ hai...

(Xem qua trang 2 cột 3)

Đón tiếp ông Godard tại Truôi (Thừa thiên)

Độ trên 3.000 người đón xe ông Godard, chào theo kiểu binh dân - Đại sứ thừa sẽ xét đều kêu nài - Ông bà Đại-sứ cho bọn nghèo rách kẻ vài ba cái bạc

Chiều ngày chủ nhật 28 Fevrer, ông Godard từ Huế vào Tourane. Lúc 2 giờ rưỡi đi ngang qua Truôi, nông dân, phụ nữ và học sinh, chừng độ trên 3 ngàn người đứng dọc theo đường thiên lý để đón rước, đưa năm tay ra chào, rất có trật tự. Ông Godard thấy công chúng đơ tay chào, ông liền xuống xe đi bộ, công chúng có 2 người đại biểu để tiếp chuyện và đưa ba tờ thỉnh cầu, ông coi thời kỳ có ý cảm động, rồi bắt đầu câu một, nên hai người đại biểu được bày tỏ những nỗi thông khổ của nông dân. Ông có hứa sẽ xét những điều thỉnh cầu ấy. Lúc đi ngang qua đoạn nông dân quần rách, áo xài, ông và bà Godard động lòng có cho mỗi người đôi ba cái, chừng hơn hai chục bạc, rồi mới lên xe đi.

Pa. V.

CHUYỆN ĐỜI

Tin báo sai hữu ý và vô ý

Tôi còn nhớ độ nào thì được xem một phim chụp ảnh để là của Louis Pasteur trong có hai chuyện một bạn đồng nghiệp mà tôi nghĩ cũng lý kỳ mà đáng cười thật

Chàng ta là một nhà phóng sự có b'ít thì làm ở một tòa báo lớn ở Paris mà được lãnh việc của Thuyết sĩ đưa ra một sự ám sát.

Việc vụ ám sát này là một sự rất quan trọng, làm nên động đậy toàn cầu, nên nhà báo cũng chú trọng lắm. Mỗi bữa không nhà báo nào không tin cuối cùng ở Thuyết sĩ gọi về rồi mới cho báo lên không.

Việc vụ ám sát này là một sự rất quan trọng, làm nên động đậy toàn cầu, nên nhà báo cũng chú trọng lắm. Mỗi bữa không nhà báo nào không tin cuối cùng ở Thuyết sĩ gọi về rồi mới cho báo lên không.

Việc vụ ám sát này là một sự rất quan trọng, làm nên động đậy toàn cầu, nên nhà báo cũng chú trọng lắm. Mỗi bữa không nhà báo nào không tin cuối cùng ở Thuyết sĩ gọi về rồi mới cho báo lên không.

SỬ-LIÊU CẬN-ĐẠI BA NĂM HỘI CÁN-VƯƠNG ở Quảng-Nam (1885 - 1887)

(Tiếp theo kỳ trước)

Bắt đầu lập tỉnh mới

Quan chủ nước ta về khoảng sau thời Càn-vương, thay đổi để lập, nên nhân tâm binh như lại (cụ này có lẽ chưa biết chính thể đầu chủ cộng hòa trên thế giới thì phải), cho lúc bấy giờ quan trọng lắm. Người ta nói, nhất nhất về vương, bề lãnh đạo huyện, mà thái có như thế. Sau chuyện chiếm Sơn phòng và lấy tỉnh, và ông Sơn Trần bị tử hình, nhân tâm xao xuyến, phần thì bọn thân sĩ là cuộc không chỗ an thân, phần thì trộm cướp nổi lên lung tung, nay đổi nhà này, mai cướp nhà khác. Ông Hoàng Hiệp thừa nhíp sự mới để lập mau chóng:

Ông Hoàng có vào nhà ông Tề (vì ông thấy cả trong tình hình ở nhà dạy học) kể rõ tình thế phải khởi nghĩa, ông Tề từ rằng mình già, chỉ ở nhà dạy học, không dự việc gì, nhưng học trò thì họ bỏ.

Tên hào lào ký theo đồng, ai không theo cũng bị ép. Không bao lâu mà lập thành tỉnh mới tại Trang-lộc huyện (Quê-sơn ngày nay). Còn các nơi thì phân chia, đồng lập, có dịp dủ các quan chức, tụ tập tập hợp binh, rèn dũa khí giới, nghiêm trị quân trộm cướp (đầu tiên có chém tên quyền Xa ở

Tam kỳ là một tên độc ác có tiếng). Qui mô lúc mở đầu xem cũng có lẽ là quan, nên oai lẫm thì hành khắp cả tỉnh, cũng có đồn quân Trấn và lính Pháp đánh một đôi trận, đầu quân khí không địch lại song có hiểm phòng thủ, kéo dài được một độ. Trong đám Nghĩa hội, người ta chỉ phục ông Tôn Hàm (tức Tiên-là), tuổi nhỏ mà có qui hoạch lại thao việc binh, nên sau ông Càn Nguyễn-Thân tức tài mà không giết, thường nói với người rằng: «Ấm Hàm là người trí binh».

Đến đây vừa bữa cơm tối, khách chầu cũng ăn.

Nước cờ sai thử như cho đến hồng luôn - Bị thua trận đánh Quảng-ngãi

À xong, ông già còn sai bọn cháu thấp hương giương thơ và sai báo thầy về về chuyện theo nước ruộng... rồi ngồi lại nói tiếp:

Đầu tiên nghĩa hội mới lập thành lại có lính mới, oai lẫm nghiêm minh, nhân tâm cũng phục, nhưng một việc đánh Trà-kien không thành, đã là thất trước, lại thêm trận đánh Quảng-ngãi, đầu thêm một cuộc thất bại mà nhân tâm không còn tin cậy gì nữa, cho đến

ngày nay.

— Trận đánh Quảng-ngãi, nguyên nhân và kết quả thế nào?

— Nguyên-tắc đầu Quảng-nam, Quảng-ngãi và Bình-dương đều có hội cũ-vương cả (Quảng-ngãi thì cũ Đình, tá Tân, Bình-dương thì Mai-xuân-Thương), địch l'la-lac nhau, nhưng sau đó ông Nguyễn Thân giết cả Đình; tá Tân lại theo bên Triều.

Nghe hội Quảng-nam muốn chiến phục Quảng-ngãi để thông với Bình-dương, cái việc này có thể khiến chiến mới là badan cuối:

N. uyển Quảng-ngãi có ông Kim Loan (có đạo lịch sử nói sau) theo Nghĩa hội Quảng-nam, Quảng-ngãi từ ra báo giao Kim Loan. Ông Phan Dịch người Quảng-nam (đang Tây lịch cùng họ với cụ Phan-chân-Trinh) lại làm Tri phủ ở Quảng-ngãi, Nghĩa hội Quảng-nam buộc phải giao ông Phan Dịch về thì ngoài này mới giao Kim Loan, Quảng-ngãi không chịu. Tờ tờ qua lại nói khiến khích nhau, Quảng-nam với Bình-dương vô lực chính phục, nhưng ông Nguyễn Thân không nhượng bộ. Trong bức thư Quảng-ngãi gửi ra, lời nói một đoạn:

«... Hiện trọng lâm tới, thành quách thì dân ta ở yên, ruộng đất thì dân ta cấy gặt, các phủ huyện vẫn mệnh Triều-dịch (tức phủ Phan Dịch là một), không có Tây là nào hết. Còn qui tính tự xưng là phạt dụ nhưng đi, mà Trà-kien, Đà-nẵng, y nhiên ngoại nhân chiếm cứ, không làm sao được những sự ấy, mà trở lại lãnh vực tỉnh tôi, tuân độ thế nào? Khỏi nghĩa thế sao? Cái gương nhà Ân không xa, xin qui hội tự toàn lấy...»

(... 現我郡被匪則吾民居住。田野官民皆樂。一也。貴省朝廷命官(指潘其)一也。貴省外邦幸無損我。乃茶龍南江。依然外人占據。不此之而而私相凌虐。選會如何。此其所以。故不從。惟貴會其爾。...)

Hội Quảng-nam có bức thư trả lời, thế này tôi chỉ nhớ có một câu «Sao mà tôi muốn chiến» (A. H.

TẤM THAM KỊCH VI ĐÔI
An vụng cơm, bị đánh chết!

QUẢNG-NGÃI. — Tên Nười, độ 14, 15 tuổi, con nuôi của Bôn Bô, người làng Vạn Xuân, huyện Nghĩa hành, vì năm ngoái nhà mình mất, cả gia đình của Bô, chỉ ăn lương ăn voi, sống lâu đời qua bữa, nên Nười cũng đói khát. Tay thế, hằng ngày Nười cũng chăn bầy bò tới 9, 10 con.

Sáng bữa 9 tháng Giêng ta (19-2-37), Nười cũng 5, 6 bạn đồng nghiệp, chia rẽ lại cho ăn vào gò Hóc dáu, thuộc bộ làng Vạn Xuân. Nười lên thân đi kiếm trái cây hái ăn, rình thấy 4, 5 người cắt lá ở làng Thái phủ, phủ Mộ đức, có đầu mẩy gói cơm vào xô bít. Cộp đôi gối mồi s, bỏ qua không được. Nười lên xách mớ ăn. Tưởng là ăn cơm để sống, chẳng ngờ khi đương ăn, vừa bị một người (không biết tên) trong bọn cắt lá ngó thấy, đuổi theo, Nười chạy không nổi, bị tặc ấ-bắt, đánh mấy tát tại, Nười té xin xuống, rồi chết liền tại trận / Bọn chăn bò ngó thấy, la làng, tên sai nhân sự bỏ chạy vào rừng rồi trốn.

Được tin, lý hương Vạn Xuân đem dân tới tiếp, một mặt bắt cả bọn cắt lá giữ lại, một mặt đi báo huyện. Phải huyện về khám xong, chờ nhận tang thì thả người bắt bệnh, sức giải bọn cắt lá về nhà giam. Theo lời tiền xướng của bọn ấ, quan huyện liền tư vô Mộ đức, nhờ bắt kẻ thủ phạm.

Qua bữa 24-2-37, quan phủ Mộ đức đã bắt được thủ phạm, giải giao về Nghĩa hành.

Vì một gói cơm mà bị đánh chết! Trái lại có kẻ tiền xai phung phí, quanh năm không mở cửa, việc làm mà sống sướng!

DƯƠNG-LINH

VẠN-VÂN

Xuân cảm

Từ phương xuân cảnh sắc,
Khắp đồng, tây nam, bắc phải riêng
Giáp một vòng xoay quí địa cầu, [đầu]
Vẽ hoa gấm mọi màu cây với cỏ.
Đời quan hệ chứa xuân đầu có rõ,
K ếp con người như cửa sổ, bóng cầu
Bóng thừ quang chín chực chờ chào
bao lần,
Trong thắm thoét có lẽ đầu xuân mãi
Xuân đến rồi đi nào ở lại, [mái]
Người chông lớp tuổi tinh làm
sao(?)
Kìa những ai rợn ghê, ai cở bạc, ai
ca hát, ai đi đàng,
Giặc xuân mộng há cũng nhau say
quật đó?

Phải phấn đấu với cái đời sống khổ,
Anh, chị, em nên cố lại mà coi.
Cái xuân kia có mấy hồi!

Xuân đến

Ừ Xuân đã đến, đến đi xuân,
Xuân đến chỉ chỉ cũng nó cũn.
Non nước già hoà không thấy trẻ,
G ông nói ngao thế có sao đến?
Tứ thơ riêng, từ hân vư vãn,
Hưng tuổi kìa ai khế chớ rần.
Muôn kéo dều xuân xoay ngược lại,
Khi xuân đâm sưa khắp xa gần.

Thằng nghèo thuật chuyện tốt

Hàng ngày quanh năm ảch qui bả
Chỉ tìm ăn tể với chơi xuân.
Ngay hai bữa lời cơm hẩm hủ,
Đem bữa ăn nghe pháo nổ rần.
Vườn gấm nở đóa hoa đỏ tía,
Lên tranh văng ngất học xa gần.
Bực mình muốn «tặng chông» cho rảnh,
Xe lừ nào đầu hiện tới tẩn (1).

(1) Ý nói: Làm một cái xe lừ đưa người đi.

D. T.

Tóm tắt các tin về Đại sứ Godard đến Huế

Về những tin ông Godard tới Huế mà bản báo đã đăng ở 2 số trước, trong có vài chỗ lầm, nay xin đính chính như sau:

Ngày 28-2-37, đại sứ Godard đến Huế, có quan đốc lý Lavigne, quan thanh tra lao động André Boudin đi đón tiếp, còn quan Khâm sứ Galleman thì tiếp ngài tại tòa Khâm. Khi xe Đại sứ vào tòa Khâm rồi, thì công chúng kéo theo đứng trước đường tòa Khâm mà tung hô «Godard vạn tuế!» v.v. Chiều bữa ấy, Đại sứ đi thăm bộ Long thọ, thợ bắt trước giờ ấy, nên không có cuộc tiếp rước.

Trưa ngày 27 Đại sứ vào dự yến trong Nội. Còn Nam triều có quan thượng Phụ-quyên Khâm mang ra đón Đại sứ tại tòa Khâm. Tin trước nói Đứ Báo Đại sứ thăm đại sứ tại tòa Khâm là lầm.

Cùng bạn gửi bài

Có tiếp được mấy bài nói chuyện nhà mô phạm hay là tệ trường, cũng bài cơ học v. v., đại lược giống nhau, đăng 1, 2 chuyện, không thể đăng hết.

T. D.

Chúng ta còn nhớ cuối mùa hè năm ngoái, quan Đức Lôi-băng-Na phóng sứ mang sang Viễn-dông, quan báo Đức tuyên bố rằng họ Lôi chuyển đi này về lãnh-chất cá-nhân. Nhưng một nhà ký-giả Tô-liên ở Bá-lâm đã nói rõ nhiệm-vụ của Lôi tương-quần là cốt đi tìm chỗ thực-tế so sánh quân lực Tô-Nga với quân lực Nhật-bản.

Kể đó một ký-giả tờ báo Mỹ «Herold Tribune» ở Bá-lâm, cập-cứ vào tài-liệu đích-xác, thuật lời đàm-thoại ký-giả có nói: Bằng theo lời báo-cáo của họ Lôi thì lãnh-tự quân-giới Đức so trước đã ổn định hơn nhiều. Nhật dám khai chiến với Nga, thì có Nhật giúp kìa, kết-quả cuộc đàm-phân ở Đông-kinh, sẽ tìm cách làm cho hòa hoãn thêm.

Theo tin tức trên thì đầu bề ngoài nói phiếm là phân-công,

